

ligviis ingen Andeel i Reserverfonden, thi, naar disse Papirer udgaae af Overformyndriet, blive de overleverede til vedkommende Myndlinger, og der bliver ikke Tale om at give noget Tilskud af Reserverfonden, selv om Courserne paa Papirerne er lavere, end da de indfattes. Det Samme vil jo være Tilfældet med de Capitaler, der i Recapitulationen ere opførte under Rubriken: „Obligationer ubleverede eller udlagte paa Stifte“ med et Beløb af over 2,250,000 Rb. De gaae naturligtvis ikke og kunne ifølge deres Natur ikke gaae ind under Masseforvaltningen, og de faae saaledes heller ikke Lod og Andeel i Reserverfonden; men, hvis noget Tab opstaaer for deres Vedkommende, da maa det falde paa de enkelte Myndlinger. Det forekommer mig derfor, at der ogsaa er en vis Uretfærdighed i at foreskrive den samme Renteafgift for saadanne Myndlingers Vedkommende. Hvis man herimod vil indvende, at der ikke godt kan være Tale om nogen Afskillelse mellem disse Summer, hvoraf der skal svares Afgift til at danne en Reserverfond, saa skal jeg bemærke, at jeg allerede under denne Sags 1ste Behandling tillod mig at henlede Opmærksomheden paa, om der ikke kunde finde en ringe Forhøjelse Sted af den Afgift, der er nævnt under Nr. 2 i § 3, som skal svares med 1 pCt. af dem, der erholde directe Laan af Overformyndriet. Det vil jo være ethvert af det ærede Things Medlemmer bekendt, at en saadan Afgift af 1 pCt. maa siges at være meget billig; vil man gaae til en Creditforening og søge Laan, maa man jo betale en meget større Afgift, eller rettere, man maa lide et større Tab, idet man jo istedetfor Penge maa modtage Papirer til den Cours, hvori disse staae. Jeg erkjender imidlertid, at det, hvis den Oplysning, der i Motiverne indeholdes over Størelsen af den Afgift, der kan ventes i Henhold til § 3 Nr. 2, er rigtig, er en saa ringe Sum, der derved vil indvindes, at det ikke er værd at omtale dette Punkt videre; efter denne Oplysning vil Beløbet af den nævnte Afgift nemlig kun komme til at udgjøre 500 Rb. Jeg maa imidlertid drage meget i Tvivl, at Beløbet virkelig skal blive saa ringe; thi den omtalte 1 pCt. skal jo svares af alle Laan, altsaa ikke alene af

alle nye Laan, men ogsaa af allerede bevilgede Laan, naar Pantet skifter Eier. 500 Rb. repræsenterer jo ved en Rente af 1 pCt. en Capital af 50,000 Rb.; men jeg kan dog umuligt troe, at Laanene, selv de fraregnede, hvor Panterne kun stifte Eier, ikke skal udgjøre Mere end 50,000 Rb. aarligt. Jeg skjønner saaledes ikke rettere, end at den calculerede Indtægt af Afgiften i § 3 Nr. 2 maa være sat for lavt, men nogen bestemt Mening herom tør jeg dog naturligtvis ikke udtale. — Hvad den Bestemmelse angaaer, der indeholdes i § 3 Nr. 3, at Overformyndrimassens Debitorer skulle indbetale Renten $\frac{1}{2}$ Aar forud, da skal jeg bemærke, at dette er en Bestemmelse, som jeg troer, at man er vant til ved Creditforeningerne, og som der altsaa ikke kan siges Noget imod. Men jeg vil dog henviise, om det ikke maatte være billigt at indrømme, at denne Foranstaltning ikke gennemførtes strax, men at der gaves Debitorerne en vis Tidsfrist, inden hvilken det skal skee. (Stemmer: Det staaer der ogsaa i Paragraphen strax efter). Saa beder jeg om Forladelse; jo, jeg seer nu, at der staaer, at det for de nuværende Debitorers Vedkommende først skal skee successive i Løbet af 2 Aar, og min Bemærkning angaaende dette Punkt falder saaledes bort. Jeg bemærker dog, at det, naar der staaer: „Overformyndrimassens Debitorer“, vel kun er de Debitorer, der faae directe Laan af Overformyndrimassen, der dermed ere meente, ligesom det vel, naar der i de sidste Linier af Paragraphen er Tale om, at Reserverfonden skal være 5 pCt. af „Overformyndriets rentebærende Masse“, er Meeningen, at det kun er af de Capitaler, der ere under Massebestyrelse, at Reserverfondens Størelse skal beregnes, saa at de øvrige Capitaler under Overformyndriet ikke regnes med.

Med Hensyn til Lovforslagets § 6 bemærkede jeg mig af den ærede Ordførers Foredrag hans Nittringer om Bestemmelsen i Paragraphens andet Stykke angaaende Renteudbetalingen i de to lovbestemte aarlige Terminer. Jeg skal villigt indrømme, at den nuværende humane Overformynderbestyrelse for Kjøbenhavns Vedkommende vistnok har viist al mulig Smødelommen mod de Myndlinge og Andre, der